

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.954 van 20 september 2001
in de zaak A. 110.299/XIV-6592.**

In zake : XXX,
 verblijvende te 1820 STEENOKKERZEEL,
 Transitcentrum 127bis,
 Jozef Goorislaan 80

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Algerijnse nationaliteit, op 16 september 2001, om 23.57 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van binnenlandse zaken van 28 augustus 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 12 september 2001;

Gelet op de beschikking van 19 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 17 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. RWANKARA, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur N. DUMONT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 16 augustus 2001 en zich vluchteling verklaart op 17 augustus 2001; dat op 28 augustus 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 11 september 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar in het Frans opgesteld verzoekschrift uitdrukkelijk stelt te kiezen voor de procedure in het Frans; dat te dezen de verzoekende partij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert van de beslissing van de commissaris-generaal houdende bevestigende beslissing van weigering van verblijf; dat te dezen het gebruik van de talen in de rechtspleging voor de Raad van State lijkt te worden geregeld door artikel 51/4, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat uit het overgelegde administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 17 augustus 2001 om bijstand van een tolk van Arabische taal heeft verzocht ; dat, overeenkomstig § 2, derde lid, van het voornoemd artikel 51/4, vervolgens het Nederlands als taal van het onderzoek werd aangeduid en dat de verzoekende partij hierover werd geïnformeerd; dat uit het voorgaande volgt dat de zaak voor de Raad van State op het eerste gezicht in het Nederlands dient te worden behandeld; dat in deze stand van het geding het verzoek wordt afgewezen;

3. Overwegende dat de verwerende partijen bij exceptie opwerpen dat het verzoekschrift tot schorsing geen uiteenzetting bevat van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel noch van de feiten die het uiterst dringend karakter van de vordering rechtvaardigen en dat om die redenen de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is;

Overwegende dat luidens artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat artikel 8, § 1, eerste lid, van hetzelfde besluit voorts stelt dat als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering tot schorsing een uiteenzetting

dient te bevatten van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen; dat het onderhavige verzoekschrift geen dergelijke uiteenzettingen bevat; dat de vordering deze substantiële pleegvormen miskent; dat de vordering niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting voorstelt het verzoekschrift ter zake aan te vullen; dat zulks strijdt met de eis dat aan deze substantiële pleegvormen moet zijn voldaan in de inleidende akte, zijnde het inleidend verzoekschrift tot schorsing; dat de onontvankelijkheid van de vordering niet *a posteriori* kan worden goedge maakt door een aanpassing of aanvulling van de gedinginleidende akte; dat derhalve op het verzoek van verzoekende partij niet wordt ingegaan;

4. Overwegende dat het beroep tot schorsing als niet ontvankelijk dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig september tweeduizend en één, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN

G. DEBERSAQUES.